

Sylwia Wuszkan

Opole, ul. Krawiecka i Muzealna

Informator Archeologiczny : badania 8, 247-248

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

o szerokości 11 m /wewnątrz/ w znacznej części podpiwniczone.

Nie można potwierdzić istnienia wschodniego skrzydła klasztoru w świetle dotychczasowych badań.

Na północ od budynku klasztornego odkryto drewniane relikty średniowiecznego budynku gospodarczego. Natrafiono też na ślady systemu odwadniającego, który tworzyły kanały o średnicy około 0,3 m, przebiegające w murach przeważnie horyzontalnie, na poziomie stopy fundamentowej. Założono go jednocześnie z rozbudową klasztoru w początkach XVI wieku, w celu zapobieżenia podmywania murów przez wodę, które spowodowało ich przechylenie już w końcu XIV wieku, tuż po ich budowie.

Spśród materiału zabytkowego większość stanowią ułamki naczyń glinianych z końca XV-I połowie XVI wieku.

Badania będą kontynuowane.

OPOLE
ul. Krawiecka i Muzealna

Biuro Dokumentacji Zabytków w Opolu

Badania prowadziła mgr Sylwia Wuszkán. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Ulica ze schyłku okresu średniowiecznego.

Podczas prac ziemnych związanych z wymianą rur gazociągu natrafiono na fragmenty drewnianych konstrukcji dawnej zabudowy miejskiej.

Wykop o wymiarach 2,8 x 3,1 m założony został przy narożu ulic Krawieckiej i Muzealnej. Na głębokości około 60 cm od współczesnej nawierzchni ulicy odsłonięto cztery fragmenty dranic stanowiących resztkę średniowiecznej ulicy. Północno-wschodnie jej krawędzie zniszczone zostały w czasach nowożytnych przy zakładaniu gazociągu. Północno-zachodnie fragmenty zachowały się znacznie lepiej i wyznaczają najprawdopodobniej całkowitą szerokość ulicy - nie przekraczała ona 1,3 m. Tworzyły ją dranice o szerokości od 27 do 34 cm, grubości od 10 do 13 cm. Nie były one ściśle spasowane, przerwy między nimi wynosiły od 2 do 10 cm. Zalegały mniej więcej poziomo z lekkim spadem w kierunku północno-wschodnim. Nie posiadały śladów wycięć, nacięć itp. Wspierały się one najprawdopodobniej na dwóch legarach podłużnych, z których jeden od strony północno-wschodniej nie zachował się - został zniszczony podczas kopania rowu gazociągowego. Legar drugi - dobrze zachowany wsparty był na dwóch kawałkach cienkich belek usytuowanych bezpośrednio pod nim.

W wykopie wystąpiła duża ilość fragmentów ceramiki i kości zwierzęcych. Między dranicami znaleziono kostkę do gry.

Prowadzono również obserwację pozostałych odcinków wykopów gazociągowych.

OSTRODA

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P. P. PKZ
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Martyna Siewicz. Finansował WKZ w Olsztynie. Trzeci sezon badań. Średniowieczny zamek krzyżacki /XIV-XV wiek/.

Badania miały na celu zlokalizowanie oraz odsłonięcie fundamentu przedbramia.

Wykopy o ogólnej powierzchni 28 m² usytuowano po stronie południowej bramy wjazdowej przy zachodnim skrzydle zamku. W trakcie prac odsłonięto przewiązany z zachodnią kurtyną zamku kamienny fundament południowego ramienia przedbramia długości 6 m, szerokości 1,80 - 1,90 cm. Ze względu na występowanie wody gruntowej stopy fundamentu nie osiągnięto, przerywając eksplorację wykopów na głębokości - 450 cm od poziomu bruku dziedzińca zamkowego. Na głębokości 400 cm natrafiono na posadzkę ceglana, zniszczoną w odległości 6 m od zachodniej kurtyny zamku przez wkop, będący zapewne fosą.

Eksploatowane warstwy kulturowe oraz zasypiskowe zawierały późnośredniowieczny oraz nowożytny materiał zabytkowy w postaci fragmentów ceramiki, kafli, polewanych płytek posadzkowych, naczyń kamionkowych, szkła, przedmiotów żelaznych i kości.

Badania zostały zakończone.

PIENIĘŻNO, pow. Braniewo

Muzeum Mazurskie
w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Izabela Sikorska-Ulfikowa. Finansował WKZ w Olsztynie. Drugi sezon badań. Ratusz i zamek średniowieczny.

Usunięto gruz z wnętrza ratusza, odsłaniając ścianki działowe. Odgruzowano jedną piwnicę, do pozostałych wejścia. Wewnątrz odkryto warstwę kulturową związaną z pożarem ratusza w XVII w., która zalegała między sklepieniem piwnic a spaloną w 1945 r., podłogą drewnianą ratusza.